

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. *Πρωμ. 14*

Εν Αθήναις τῆ 31^η Οκτωβρίου 1980

Π ρ ο ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γεν. Δ/σις Σωφρ. Δ/σεως

Τμήμα Είδικῶν Ποινικῶν Ὑποθέσεων

Ἐ ν τ α Ὑ θ α

Ἐπί τοῦ διαβιβασθέντος διά τοῦ ὑπ'ἀριθ. 60296/Φ.29/5.7.1980 ἐγγράφου σας, ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, διαλαμβανομένου εἰς τό ὑπ'ἀριθ. 8861/Φ/303/9/439/25.6.1980 ἐγγράφου του, ἤτοι ἄν ἔχη καταργηθῆ μετὰ τόν Ν.711/1977 ἢ ὑπό τοῦ ἄρθρου 2 παρ.1,α ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 5 ΝΔ 701/1970 προβλεπομένη ποινική κύρωσις διά τούς διενεργούντας μὴ ἐπιτρεπομένας μεταφορὰς διά τουριστικῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως, ἔχομεν τήν τιμήν νά σας γνωρίσωμεν ὅτι ἡ ἡμετέρα γνώμη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ι.- Συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 18 Ν.711/1977, ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου καταργεῖται "πᾶσα γενική ἢ εἰδική διάταξις περί εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως" καί οὐχί μόνον αἱ ἀντικείμεναι εἰς τοῦτο, ὡς ὀρίζει τό ἄρθρον 5 παρ.3 ΑΝ 207/1967. Κατά τό ἄρθρον 15 παρ.1 τοῦ αὐτοῦ Ν.711/1977 εἰς τούς παραβάτας τούτου

επιβάλλονται δι' απόφασεως τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ Ε.Ο.Τ. "διοικητικὰ κυρώσεις, ἀνεξαρτήτως τῶν ποινικῶν κυρώσεων".

Ἐξ ἑτέρου, συμφώνως πρὸς ἄρθρον 2 παρ.1,β ΝΔ 701/1970, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορέων δημοσίας χρήσεως ἄλλων μεταφορῶν, πλην τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων δι' αὐτὰ ἐπιτρεπομένων, ἡ δὲ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται ποινικῶς, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νομοθετήματος, "παρὰλληλως καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 458 Π.Κ."

Ἐν ὄψει τῶν προπαρατεθεισῶν διατάξεων ἀνακύπτει τὸ ζήτημα, περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ τὸ ὡς ἄνω ἐρώτημα, ἂν διὰ τοῦ ἄρθρου 18 Ν.711/1977 κατηργήθη ἢ οὐ ἢ ποινικὴ κύρωσις τοῦ ἄρθρου 5 ΝΔ 701/1970, εἰς περίπτωσιν ἐκτελέσεως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορέων δημοσίας χρήσεως μεταφορῶν πλην τῶν δι' αὐτὰ ἐπιτρεπομένων.

II.- Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι διαπιστοῦται κατ' ἀρχὴν μίᾳ ἀντίφασις μεταξὺ τῶν ἄρθρων 15 παρ.1 καὶ 18 Ν.711/1977, διότι ἐνῶ διὰ τοῦ δευτέρου τούτων καταργεῖται πᾶσαπρογενεστέρα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις περὶ εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορέων δημοσίας χρήσεως, ἀντιθέτως διὰ τοῦ πρώτου τούτων διὰ τοῦς παραβάτας τῶν διατάξεων τοῦ Ν.711/1977 προβλέπονται μόνον διοικητικὰ κυρώσεις, "ἀνεξαρτήτως τῶν ποινικῶν κυρώσεων".

Ἐνταῦθεν ἀνακύπτει τὸ ζήτημα, ἂν ὁ νομοθέτης ἐποιήσατο διὰ τῆς προμνησθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 παρ.1 Ν.711/1977 ἐπιφύλαξιν διατηρήσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς ποινικῆς κυρώσεως τοῦ ἄρθρου 2 παρ.1,β ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 5 τοῦ ΝΔ 701/1970, παρὰ τὴν ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.711/1977 γενικὴν κατάργησιν πάσης γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως, ἀναφερομένης εἰς τὰ εἰδικὰ τουριστικὰ λεωφορεῖα δημοσίας χρήσεως, καὶ συνεπῶς καὶ τῶν προαναφερθεισῶν.

Ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ Ν.711/1977 ἐρρυθμίσθησαν ἐξαντλητικῶς τὰ περὶ εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορέων δημοσίας χρήσεως θέματα, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου τούτου καὶ εἰδικώτερον ἐκ τοῦ ἄρθρου 18 αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ καταργεῖται "πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις" περὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ὄχι μόνον αἱ ἀντικείμενα εἰς

- ους νόμους, έπιβεβαίονται ό αυτό και έκ τής επί του άνωτέρω νόμου έιση-
 - γητικής έκθέσεως, κατά τήν όποίαν: "ή διεπούσα τά είδικά τουριστικά
 - λεωφορεία νομοθεσία κατέστη νύν έλλιπή και κατά συνέπειαν πάρεστη
 - επίτακτική ανάγκη πλήρους εκσυγχρονισμού τής διά του άνα χείρας
 - σχεδίου νόμου" (Πανδέκται Σιφναίου, 1977, σ.746.), όρθότερον και σύμ-
 - φωνον πρός τήν τελολογικήν έρμηνείαν των προαναφερθεισών διατάξεων
 - είναι να δεχθώ τις, ότι ή φράσις του άρθρου 15 παρ.1 του Ν.711/1977
 - "ανεξαρτήτως ποινικών κυρώσεων" όέν έχει τήν έννοιαν τής επιφυλάξε-
 - ως έν ισχύϊ τής ποινικής διατάξεως του άρθρου 2 παρ.1,β έν συνδ.

πρός τό άρθρον 5 ΝΔ 701/1970, άναφορικώς βεβαίως πρός τά είδικά

τουριστικά λεωφορεία δημοσίας χρήσεως μόνον. Τοúτο θά καθίστα ταύ-
 - την αντίφατικήν πρός τό άρθρον 18 Ν.711/1977, όπερ άτοπον και αντί-
 - θετόν πρός τήν τελολογικήν έρμηνείαν του ρηθέντος νομοθετήματος και
 - ότι όποτε έπιτελεί ήκιστα ικανοποιητικόν τρόπον διατηρήσεως έν ισχύϊ συγκε-

κριμένης ποινικής διατάξεως, απαίτουσης ως γνωστόν, συμφώνως πρός

άρθρον 7 παρ.1 Συντ.1975, βεβαίον και σαφές τό περιεχόμενον τής,
 - δηλαδή τής του άρθρου 2 παρ.1,β έν συνδ. πρός άρθρον 5 ΝΔ 701/1970.

Πρέπει όέ να παρατηρηθώ, ότι ή αντίθετος έκδοχή, ή όποία έ-

- γένετο αποδεκτή κατά τήν έρμηνείαν του ΑΝ 207/1967, άναφορικώς πρός
 - τήν διατήρησιν έν ισχύϊ των ποινικών κυρώσεων ν. ΔΚΣΤ/1912 (ΑΠ 818/
 - 1972, Ποιν.Χρον. ΚΓ, 105, ΑΠ 790/1972, Ποιν.Χρον. ΚΓ, 47, Γνωμ.Εισ.
 - ΑΠ 20/1970, Ποιν.Χρον. Κ, 388), όέν δύναται να έφαρμοσθώ και έν προ-

κειμένω, διότι αυτή έβασίσθη είς τήν ρητήν διάταξιν του άρθρου 5

παρ.3 του ΑΝ 207/1967. Συμφώνως πρός ταύτην "πάσα γενική ή είδική
 - διάταξις αντικειμένη είς τάς διατάξεις του παρόντος καταργείται,

πλήν των του άρθρου 16 ν.4035/1960", έντεθέν ό έκρίθη ότι τής ποι-

- νικής κυρώσεως μή ούσης αντίθετου πρός τήν διοικητικήν κυρωσίν, όέν
 - καταργήθη ή πρώτη. Αντιθέτως όμως, βάσει του άρθρου 18 Ν.711/1977

καταργείται "πάσα γενική ή είδική διάταξις περί είδικών τουριστικών

λεωφορείων δημοσίας χρήσεως". Τοúτο είναι κατ'έννοιαν μερικώς διά-
 - φορον τής πρώτης διατάξεως (άρθρον 5 παρ.3 ΑΝ 207/1967), διότι δι'

αυτής καταργείται, πᾶσα γενική ἢ εἰδική διάταξις τῆς περὶ εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων νομοθεσίας καὶ ὄχι μόνον τῶν πρὸς ταύτην ἀντικειμένων, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 5, παρ. 3 ΑΝ 207/1967, τοῦ ὁποῦ οὕτω σαφῶς περιορίζεται ἡ ἔκτασις τῆς καταργητικῆς τοῦ δυνάμεως. Καί ναί, μὲν κατ' ἀρχὴν ὁ νεώτερος εἰδικὸς νόμος καταργεῖ τὸν παλαιότερον γενικὸν νόμον, συμφώνως πρὸς τὴν ἐρμηνευτικὴν ἀρχὴν "εἰδικὰ γενικῶν ἐπιχρατέστερα" (Βασ. 80, 2, 3), τὸ τοιοῦτον ὅμως ἰσχύει ἐφ' ὅσον ρητῶς δὲν ὀρίζεται τὸ ἀντίθετον, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν προαγαφερθεῖσαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 3 ΑΝ 207/1967, οὐχὶ ὅμως καὶ μὲ τὴν τοῦ ἄρθρου 18 Ν. 711/1977.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ρηθεῖσα φράσις τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 1 Ν. 711/1977 ἔχει τὴν ἐννοίαν τῆς διαφυλάξεως τῆς ποινικῆς εὐθύνης τῆς ἀνακυπτούσης ἐκ τυχόν παραβάσεως ἐτέρων μόνον ποινικῶν διατάξεων, συρρεουσῶν, δέ, μετὰ τῶν παραβάσεων τοῦ Ν. 711/1977, καίτοι τὸ θέμα τοῦτο ρυθμίζεται ἐκ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

III. - Ἄλλως, τε ὑπὲρ τῆς ὡς ἄνω ἐκδοχῆς συνηγορεῖ ἐπίσης καὶ ἡ ἐκδοχή, ἀμφισβητούμενη βεβαίως ὑπὸ τινῶν (Ν. Ἀνδρουλάκη, Ποινικὸν Δίκαιον, τεύχος Β, 1970, σ. 168, Α. Κατσαντώνη, Ποινικὸν Δίκαιον, τομ. Α, 1972, σ. 48), ὅτι ὁσάκις περὶ τῆς ἐννοίας διατάξεως τινος, συνίσταται ποινικὴ παράβασις, ὡς ἐν προκειμένῳ, ὑποστηρίζονται βασίμως δύο ἐρμηνευτικαὶ ἀπόψεις, προτιμᾶται ἡ εὐμενεστέρα διὰ τὸν κατηγορούμενον ἐρμηνεία, (οὕτω: ὀλ. ΑΠ 345/1957, Ποιν. Χρον. Η, 40, Ν. Χωραφᾶ, Ποινικὸν Δίκαιον, 1978, παρ. 16, II, Β, 4, σ. 64 ἐπ., Γ. Α. Μαγκάκη, Ποινικὸν Δίκαιο, τεύχος Α, 1979, παρ. 13, σ. 73), ἥτοι ἐν προκειμένῳ ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀγεται εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι κατηργήθη ἡ ποινικὴ κύρωσις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1, β ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρον 5 ΝΑ 701/1970, ἀναφορικῶς πρὸς ἀνεπιτρέπτους μεταφορὰς διενεργουμένας ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως.

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Κων. Σταμάτης